

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Henderson 1-0628 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

Editor: James Debevec
General Manager and English Editor: Mary Debevec

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year; \$6 for 6 months; \$3.50 for 3 months.

Entered as second class matter January 6th 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd 1879.

No. 101 Tues., May 22, 1951

Mesa ne bodo racionirali - še!

Komaj pet let je minilo odkar so naše gospodinje zmetale v smeti knjige za racioniranje, pa se nam isto zopet obeta. Živinorejci so v preprihu za vlado zaradi dovoljenih cen klavni živini. Prav tako kot so bili leta 1949.

Vendar se zagotavlja, da racioniranja mesa ne bo — še! Nekaj mesecev še ne. Toda v mnogih krajih bo v prihodnjih šest ali osmih tednih mesa primanjkovalo. V freezerje si bodo nekateri natlačili mesa in dobro bo imeti mesarja za prijatelja.

Tu in tam se bo pojavila črna borza. Toda na splošno ne bo poslovala, razen če bo pomanjkanje mesa na veliko. To se pa ne bo zgodilo še tako kmalu.

Do meseca avgusta bodo cene mesu ostale kot so zdaj. Cene svinjine se bodo nekaj dvignile. Pozno v poletju bi moralo biti dovolj govedine in svinjine. To bo potem, ko bo vlada preskusila kontrolo. Ako se bo pa pojavilo pomanjkanje mesa zaradi vladne kontrole, bo nastalo v kongresu tako vpitje, da bo v nevarnosti ves Trumanov program o kontroli ceni in mezd.

Klavne živine je na farmah več kot dovolj. Vlada računa na to živino, da bo dovolj mesa za vsakega brez racioniranja.

Kakor je vlada sprejela v kontrolo meso, se vrši to po naslednjem pravcu:

Tekom maja, junija, julija in avgusta bo toliko živine na trgu kot lansko leto v tem času. Tako bo tudi s teletino. Gospodinja bo plačevala do 1. avgusta cene za meso kot so zdaj. Po tem dnevu se bodo pa cene mesu znižale za okroglo 4.5 centov pri funtu. Cene svinjine se bodo pa višale. Ako bodo grozile skočiti previsoko, bo vlada postavila mejo.

V septembru in oktobru bo še vedno dovolj živine na trgu. Vsaj toliko kot prošlo leto. Na 1. oktobra se bodo cene zopet znižale na drobno za okroglo 4 cente in pol pri funtu.

Vse to zgornje misli vlada, da se bo zgodilo. Zato je ukazala znižanje cen 1. avgusta in 1. oktobra, obakrat za 9 centov pri funtu na drobno.

Kaj pa, če se ne bo tako zgodilo, kakor upa vlada in bo zmanjkalo mesa? Klavne napovedujejo pomanjkanje mesa, ker da ga živinorejci ne bodo poslali na trg po znižani ceni. Vsled tega mnoge gospodinje ne bodo mogle kupiti mesa, ali pa če ga bodo, bodo morale plačati več zanj "pod roko." In če se bo to zgodilo, bo v kongresu revolucija in vlada bo vrgla kontrolo med staro šaro.

Živinorejci in klavničarji grozijo s stavko. Zadnji teden je bilo poslano na trg 25 odstotkov manj živine in nekateri vidijo v tem že znamenje upora od strani živinorejcev. Razvažalci mesa v večjih vzhodnih mestih trdijo, da se vidno čuti pomanjkanje mesa. Napovedujejo v nekaj tednih že pojav črne borze. Iz Bele hiše pa trdijo, da pomanjkanje mesa ne more trajati dolgo in sicer radi tega ne, pravijo, ker je na farmah toliko živine, da ne vedo kam ž njo in krme ni dovolj, da bi jo redili dolgo. Na 1. januarja letos je bilo v Zed. državah 5 odstotkov več goveje živine kot pa leta 1950 in že takrat so rekli, da je toliko še nikoli niso imeli. V prvih treh mesecih letošnjega leta je bilo pobite manj živine kot pa v istem času lanskega leta. Vsled tega je zdaj še več živine za trg kot prošlo leto. Tudi glede svinj vladno skrbi, ker je več te živali in je debeljša kot prošlo leto.

Vendar je povsem drug faktor, ki bo odločal, če bo dovolj mesa ali ne in ta faktor je — krma. Vprašanje je torej najprej: koliko bomo letos pridelali koruze, koliko ovsu in druge krme. Ako bo letina slaba, živine pa veliko, jo bodo vozili na trg trumoma, ker je pač ne bodo mogli prerediti.

Ako bo letina krme normalna, lahko pričakujejo racioniranje mesa okrog božiča. Ljudje bodo imeli dosti denarja, kupiti ne bodo imeli skoro kaj, pa bodo hoteli jesti boljše meso, pa naj stane kolikor hoče. Takrat bi vlada ukazala racioniranje, da ustavi navijanje cen (in če ji bo kongres dopustil racioniranje), ker eno je gotovo in to je, da bo racioniranje priklicalo črno borzo, kot smo že na tem mestu omenili pred nekaj časom. Tako je bilo tekom zadnje vojne in tako bo tudi zdaj.

Ampak v kongresu je nastal velik boj zastran mesa. Ako bo vlada znižala cene, kakor je določila, bo živinorejec dobil za pitane vola od \$40 do \$80 manj. Zato pritiskajo živinorejci na kongresnike, naj tega vendar ne pustijo vladati, da bi vzpričo dobrih časov in številnih odjemalcev, nižala cene goveji klavni živini. Mr. Truman je hotel že leta 1946 vpeljati kontrolo cen mesu, pa se mu ni posrečilo. Kongres ni pustil. Zdaj je vprašanje nekaj tednov, če mu bo uspelo zdaj, ali mu ne bo. Zaenkrat so gospodinje brez skrbi zastran mesa. Kako bo pa pozno v jeseni ali spomladi drugo leto, pa še nihče ne ve. Vse je v rokah kongresa in — predsednika Trumana. Ako bo predsednik zmagal, dobimo racioniranje mesa, to je gotovo. Če zmaga kongres, pa racioniranja ne bo.

VSAKEMU, KAR MU GRE

Danes bom za spremembo začel s pohvalo. Povod mi je dala vpriporitev Vombergarjeve veseloigre "Voda" 13. t. m. v SND na St. Clairju. Igro sem hotel videti iz več vzrokov, med katerimi je bilo na prvem mestu tehtno dejstvo, do so avtorju Jožetu Vombergarju vtepal v glavo ABC in eno-in-dve-tri v isti šoli kakor meni in o kateri je nekoč neki napol zmesan možak napravil opombo, da je bila sreča, da je imela nad vrati napis "Ljudska šola", sicer da bi utegnil kdo priti do napačnega zaključka, da je bila namenjena oslom. (Jaz si še danes nisem gotov, komu se je mož prav za prav skušal zameriti, nam ali oslom) Njegova rojstna vas Pšenična Polica je dva ali tri žabje skočke od Cerkelj in mene je tista leta večkrat zaneslo tjakaj po opravkih. Vombergarjev oče je bil namreč čevljar in če se ne motim, mi je on naredil moje prve čevlje. Vrh tega mi je bila znana snov, iz katere je zajel svojo komedijo, kakor tudi poplehni studenček, ki izvira v polju in ki so ga nekateri v navalu domišljije in optimizma imenovali potok.

O igri sami je bilo že mnogo napisanega, zato se bom omejil na kratko ugotovitev, da je name vplivala kot nekaj novega in prav osvežujočega v naši dramski literaturi in da vseskozi imenitno zabava. Podana je bila naravnost sijajno. Ligin igralci in režiser Milko Pust so se potrudili in vpriporitev je potekala gladko in živahno, da se je zdelo, kakor bi bila vsaj polovica igralcev s poklicnega odra. Vsi so svoje vloge dobro podali, tudi manjše vloge, ki se pri nas čisto le preveč površno igrajo in hibe in nedostatki so bili tako neznatni, da jih ni vredno omenjati. Glavne vloge ne bi mogle biti v boljših rokah. Janez Rigler kot župan Rebernik, Mary Marinko kot županja, Jožica Varšek ml. kot županova hči, Pavla Kristanc kot Katrica, Milko Pust v vlogi Amerikanca Koprive (prosim, nič si nisva v sorodu), Franček Kolarič kot domišljivi občinski tajnik Jakopič, Avgust Dragar kot gruntar Kne in Jožica Varšek kot vdova Hribarica s sinom Tinčcem (Janez Hauptman) so podali svoje vloge tako odlično, da bi jih bil prav gotovo sam avtor vesel, če bi jih videl. Igralcem in režiserju čestitam!

Na prireditvi sem srečal več znancev, med njimi ljubljanskega škofa dr. Rožmana, o katerem moram reči, da je zelo ljubezniv cerkveni knez, ki človeka s svojo prirojeno odkritosrčnostjo in močastostjo naglo osvoji. Tudi pater Ambrožič je prišel iz New Yorka, iz Washingtona pa dr. Miha Krek. Ž njim je prišla tudi soproga voditelja stare Hrvaške kmečke stranke dr. Mačka, ki me je s svojo navzočnostjo spomnila, kako bi bil nekoč skoro postal mučenec za Radičeve stvar, dasi popolnoma proti svoji volji. Ampak to je zgodba zase in ne spada sem. Morda jo povem kdaj drugič.

Neki rojak iz stare domovine se "čudi", kje dobivamo "čence" o novi Jugoslaviji, katere objavljamo v našem demokratičnem tisku. Sodeč po takih opazkah, slovenska vaška ljudska go-spoda ne bere "Slovenskega poročevalca" in "Ljudske pravice" ali pa ji peša spomin, drugače bi vedeli, da zajemamo velik del novic — pardon, "čenc" o "novi Jugoslaviji" naravnost iz nekotrupiranih virov čiste komunistične resnice.

Kar se mene tiče, sem vedel, s kakšno "osvoboditvijo" je Titova partija osrečila slovenski narod, ko sem zvedel, da je glavni partijski uradnik in oblastnik

v moji rojstni vasi neki bivši konjski hlapec, ki je sicer znal kleti nad konjskimi mrhami, da so se vžigale iskre in se je delal ogenj pa z gajžlo je znal pokati kot se spodobi za pravega "furmmana", bral in pisal pa je le malo boljše kot zajec na klavir igral. Tedaj sem dejal: "Bog se usmili Jugoslavije!" Takrat sem vedel, koliko je tam ura.

Mesečnik "Slovenska Država" prinaša v izdaji z dne 20. aprila nepodpisani "dopis iz Clevelanda", ki je zanimiv predvsem zaradi tega, ker izpričuje — kako bi rekel? — neameriško miselnost nekaterih priseljenih slovenskih beguncev. Dopisnik se jezi nad "neakademsko" kvaliteto dopisnika Slovenije (priloga Ameriške Domovine), ki se podpisuje s "Kako". Dopisnik posredno dolži avtorstva teh "gnusnih in nekrščanskih napadov" Zdravka Kalana, ki je uposlen pri organizaciji "Free Europe" v New Yorku. Do tu se stvar tiče prizadetih, to je dopisnika S. D. in Zdravka Kalana in pa skupin, ki stojita za njima in ki sta si v laseh zaradi slovenske politike in jaz bi se ne vmešaval, če bi dopisnik ne zagrozil Kalanu, češ, "če pa je res da je on Kako) in mož ne preneha s sejanjem razdora v katoliških vrstah, bom prisiljen zahtevati na merodajnih mestih, da možakarja postavijo na hladno." Obenem poziva tudi urednika S. D., da "napravi primerne korake v Washingtonu in New Yorku."

Z drugimi besedami, če je Mr. Kalan nesrečni Kako in ne bo pustil krožka Slovenske Države pri miru, ga bo dopisnik, ki se je zaman trudil napraviti vtis, da je "star Amerikanec", ovadil in ga spravil ob službo in kruh! A to pa ni ne krščansko ne demokratično in ne ameriško! Dopisnik menda ni še dovolj dolgo v Ameriki in nemara še ne ve, da imamo tu svobodo tiska, ki dovoljuje svobodno in neomejeno kritiko vsega in vseh, od zvezne vlade do zadnje hribovske občinske uprave in od predsednika Združenih držav do najneznatnejšega konfederca. Zakon pozna samo dve izjemi, namreč pozivanje na upor proti obstoječi oblasti in pa kriminalno obrekovanje. Drugače pa je tiskovna svoboda pri nas popolna in zbirka dovoljenega orožja v časopisnih polemikah vključuje kol, bet in gnojne vile, posebno pri naprednejših ameriških Slovenceh. Kdor nima trdne kože in živec, ta naj se ne podaja v javnost pri nas! Dopisnik Slovenske Države se bo moral očitno še veliko učiti, če je pa prenežnih živcev za takšne stranske nekrvave boje, nad kakršnimi se pritožuje, potem bo pa najbolje, da se umakne na varno na zapeček. Na tiste obetane "primerne korake v Washingtonu" itd., pa naj lepo pozabi, če noče, da se mu bodo vrane smejale ali da kdo ne načne preiskovati njegove mentalitete. Prijatelji, tu smo v Ameriki!

Zarjavela devica E. ima novega urednika, ki svoje uvodnike včasih podpiše z začetnicama L. Č. To bo menda tisti Lojz Čampa, ka-li, ki je lani enkrat v Ameriški Domovini učil naše častnikarje, kako je treba pisati in urejevati slovenske časopise. — Mož je zelo učen. To dokazuje s takšnimi stavki, kakršne je sledeči biser v uvodniku dne 16. maja: "Marksizem ima še rešiti osnovno vprašanje socializma, prvi in glavni cilj in program svetovnega komunizma pod vodstvom Sovjetske zveze, ki trenutno uganja svoj imperializem pod krinko komunizma." Sosed Miha je pripravljen staviti štetna kalifornijska, da ni med brav-"Saj ne veš, kje je rep in kje glavni partijski uradnik in oblastnik

ci Enakopravnosti nikogar, ki bi razumel to dvomno razlago. — Zlodja za glavo, pa se ti izmuzne rep iz rok! To ti je pa res učenjak! Tone Garden in Milan Medvešek in žane Bostjancih naj gredo zdaj spat! Čampa bo sam samcat tako zmešal te ljube naprednjake, da bodo bežljali okrog kakor cucek, ki svoj lastni repek lovi!"

Titovariši na lawndalskih ozarrah, pozor! Konkurenca je resna! Na šentklerskih ozarrah je vstal nov prerok! Če ne boste pazili, vas bo sprivil pod mernik! Peter Kopriva.

Slovenska Koroška

Volitve avstrijskega državnega predsednika v nedeljo 6. t. m. so pokazale zlasti, da Avstrijci niso gledali na osebnost, ki je kandidirala, marveč na stranke. Pri kulturno močnem narodu bi pričakovali, da bo prvo odločilno; v mednarodno političnem pogledu bi bilo za Avstrijo to tudi koristnejše. Toda vsak narod si v prvi vrsti sam kroji usodo. Morda je pa tudi mednarodno politični položaj Avstrije nekaj k temu pripomogel. — Nadaljna značilnost zadnjih volitev je tudi ta, da je bila volilna udeležba, dasi je ta po zakonu obvezna manjša, kakor pa je bila 1949 pri državnozb. volitvah, in sicer za okoli 2%. — V tej zvezi velja omeniti še to, da je število neveljavnih glasov v primeri z letom 1949. poraslo od 56,000 na 72,000, k čemur so doprinesli zlasti tudi slovenski volilci, ki kot Slovenci niso imeli prav nobenega interesa, da se odločijo za katerokoli stranko, ker nobena nima interesa za koristi slovenskih ljudi v državi. — In zadnje, kar velja omeniti še, je pa porast glasov, ki jih je dobil Verein der Unabhaengigen (VdU), t. j. stranka avstrijskih hitlerjevcev. Ti so postavili za svojega kandidata Burgharta Breitnerja, vseučiliškega profesorja. Bili so trdno prepričani, da bo prišel v ožje volitev, kar se pa kljub povečanemu številu njihovih glasov ni zgodilo. Pri volitvah 1949 so avstrij. hitlerjevci dobili 489,273 glasov, pri letošnjih pa 662,559. Pri ožjih volitvah, ki bodo v nedeljo 27. t. m., bodo hitlerjevci odločili, ali bo novi državni predsednik pristaš avstrijske socialistične stranke ali pa pristaš avstrij. ljudske stranke. Katerakoli izmed teh dveh strank se bo za ožje volitve zvezala s hitlerjevci, jim bo morala dovoliti velike koncesije, ki se bodo v veliki meri tikale pomilostitve že obsojenih hitlerjevcev in pa vprašanja odškodnine za razlašeno hitlerjevsko imovino.

Nad vse značilna je podoba, ki jo kaže razvidnica volitev državnega predsednika po slovenskih občinah. Toda o tem morda kdaj drugič. Za danes samo splošen pregled volitev na Koroškem: kandidat VdU Breitner je dobil 62,542 glasov, komunist Fiala 10,667 glasov, dr. Gleissner (Ljudska stranka) 76,179 glasov in socialist Koerner 109,089 glasov.

"Naš tednik" je prinesel 9. t. m. grafikon, iz katerega je razvidno, da prihaja v nič manj kakor dvajset držav sveta. V tem pogledu se more kosati z njim samo AD. Morda bi tudi AD ob priliki kaj povedala o tem svojim radovednim bravcem.

Prireditve. — Uradna Koroška poskuša z velikimi prireditvami pritegniti zanimanje tujcev za lepote koroške dežele. Tako bo sredi prih. meseca mednarodno smuško tekmovanje na Velikem Kleku (Grossglockner), od 9. do 17. junija bodo športne prireditve na Vrbskem jezeru, od 28. jul. do 5. avg. bo na avstrijski tromeji v Beljaku velika razstava, do čim bo v Celovcu koroška deželna razstava v času od 5. do 19. avgusta. Teh prireditve se bo udeležila tudi uradna Jugoslavija; v prvi vrsti po svojih uradnih zastopstvih iz Slovenije. —

K sodobnim svetovnim problemom

Sedanja vlada v Perziji nima dosti prilike, da bi se obdržala. Komunistični fanatiki ji strežejo po življenju. Anglija pritiska, Zed. države so na strani An-

glije, vendar še vedno samo od strani motrijo položaj. V Londonu so vsi iz sebe, ker jim polzi perzijsko olje iz rok. Washington misli in upa, da se bo vse rešilo mirnim potom. V Moskvi pa upajo, da bo tekla kri in da bodo komunisti zmagali, ne da bi bilo treba Stalinu poslati svojih čet v Perzijo.

Perziji hočejo stisniti Angleže v kot, da bi dali več za olje. Anglija se izvija in se ozira na Ameriko za pomoč. Amerikanci pa ne vidijo nič napačnega v tem, če zahtevajo Perziji več za olje. Upajo, da se bo vse izteklo brez anarhije in da Zahod ne bo izgubil oljnih vrelcev v Osrednjem vzhodu.

Amerika je poslala 200 vojakov na Islandijo. Moskva je to gotovo opazila in postala zelo pozorna na to strategijo. Zedinjene države imajo zdaj verigo baz preko Atlantika in sicer od Kanade, Greenlandije, do Islandije in Anglije. To naj bi bilo v obrambo proti zračnim napadom iz Rusije. Na Islandiji smo dobili dvoje velikih letališč, pripomočke za mornarico ter važne postaje za vremenska poročila. Amerika je dobila zdaj baze na Islandiji, ki jih prej ni mogla dobiti, ampak Islandija je članica Atlantske pogodbe.

Iz Španije poročajo, da se generalna stavka vedno bolj prijemlje. Stavko podpirajo trgovci, obrtniki in katoliške cerkvene skupine. To ta dve resni težkoči za generala Franca, odkar je v vladi. Pravijo, da je ljudstvo nezadovoljno z življenjskim standardom in z vladno politiko.

Anglija, Francija in drugi zapadni zavezniki v Evropi se pritožujejo, da jim je težavno kupiti surovine za industrijo, ker je Amerika na trgu, ki je pognala cene kvišku.

Ampak Amerika je nehala nakupovati volno, kositer in svinjec. Tudi kavčuka, bakra in cinka bo kupovala manj z namenom, da bi njeni zavezniki lahko kupili več. To, ker je Amerika začela nakupovati na svetovnem trgu potrebščine v manjši meri, je potisnilo cene nizdol. To je tudi ugodno za zaveznike. Ampak Evropejci mislijo, da je to samo začasno in da bo začela Amerika v kratkem nakupovati z dvojno silo. Amerika bo namreč dvignila mero produkcije za civilno obrambo in to, naravno, bo posledica večjega nakupovanja surovega materiala.

Ampak Amerika ima namen, da bo imela obzir do svojih zaveznikov, ki jim bo dala priliko nakupiti strategične potrebščine. Ameriški industriji bodo morali včasih nekoliko potrpeti, da si bodo angleški in francoski preskrbeli material.

Največji problem, tukaj in v Evropi bo ta, kako zadostiti zahtevam za civilno in vojno produkcijo. To bodo morali šele preračunati. Težkoča bo tudi v tem, da se ustreže deželam, ki prodajajo potrebščine. Avstralija, na primer, hoče prodajati volno, kjer ji boljše kaže in ne na ukaz zaveznikov. Indonezija hoče prodajati kositer tam, kjer dobi več zanj. Zavezniki se pa boje, da ne more nihče nuditi več za material kot Amerika, ki ima dolarje.

Najbolj glasna je Anglija, da ji primanjkuje materiala, zlasti kovin in žvepla. Vendar ni tako hudo, ker Anglija še vedno producira normalno. Toda če nima Anglija v zalogi toliko materiala kot bi ga lahko imela, je sama kriva. Lansko leto bi si ga lahko nakupila, kakor si ga je Amerika, ampak Anglija je krčevito skoparila z denarjem. Zdaj, ko je pa nakupovanje nekoliko težje, vpije Anglija v Ameriko za pomoč.

Vsi prijatelji naše mladine in lepega slovenskega petja ste vabljeni, da se nam pridružite. Zbirališče v nedeljo ob 1 uri popoldne pred Delavskim domom na Waterloo Rd.

Na svidenje!

J. P.

KANADSKA

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLYSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPERFOR
Freedom
AND
Justice...Slovenci in Slovenke
v Kanadi!

Prispela je pošiljka "Koledarja Svobodne Slovenije". Dobite ali naročite ga pri gosposodi Anici Dolenc. Stane \$3. — Ker je številno izdovod omenjeno, pohitite z naročilom, če hočete Koledar za gotovo dobiti!

Pri gđ. A. Dolenc dobite lahko tudi msgr. M. Škerbca "Rdečo zver pijano krvi" za ceno 40c.

Naj ne bo med novonastajajočimi nikogar, ki ne bi imel teh devet resnično zanimivih knjig!

Dopisi in drugo

V Torontu bo zopet
igra

V nedeljo dne 27. maja ob polnoči zvečer (7.30) priredi Slovensko društvo Najsvetjega Imena Jezusovega s sodelovanjem Dekliške Marijine kongregacije igro

"Pri Kapelici"

Igra se bo predvajala v župnijski dvorani sv. Helene (St. Helen's parish Hall) na 1680 Dundas Street W.

Režira g. Hinko Erčulj.

Čisti dobiček je namenjen za slovensko cerkev v Torontu.

Vabimo vse Slovence v Torontu ter v njegovi bližini in daljni okolici (Batawa, Beamswille, Hamilton, Guelph, London in Windsor) da pridejo gledati in poslušati naše igrance.

V juniju priredi isto društvo Najsvetjega Imena Jezusovega spominsko slovesnost v počastitev padlih žrtev v boju proti komunizmu. Pri slovesnosti sodeluje cerkveni pevski zbor.

Čas bomo objavili pozneje.

Telovadni nastop v
Torontu

Toronto, Ont. — Dne 29. aprila se je vršil v češki dvorani v Torontu telovadni nastop ob sodelovanju cerkvenega pevskega zbora in orkestra. O pripravah ni bilo dosti slišati, zato je prireditelj izvala precejšnje presenečenje. Nekateri so ob tej priliki prvič videli tako prireditev. Zanimanje za prireditev se je pokazalo v veliki udeležbi. Prišlo je skoro 400 ljudi, kar je za Toronto nekaj nenavadnega. — Med gledalci je bila tudi majhna skupina Hrvatov, Srbov, Čehov in Slovakov.

S pripravami za nastop smo imeli precej težav, ker ni bilo vedno na razpolago prostorov. Pomembnost vaje se je pokazala pri simbolični vaji "Naprej" in pri prosti vaji. Ti dve točki sporeda so izvajali fantje iz Toronta. Vadili so komaj 14 dni. Za take razmere je bil torej nastop zadovoljiv, prepričani smo pa, da bo prihodnji daleko bolj-

Transmundial Toronto

Slovenska potovalna agencija se priporoča rojakom: vozni listki avion, ladja potovalni dokumenti prevodi ureditev zemljeknjižnega stanja paketi iz Trsta, Švice Toronto, 173 Queen St. E. tel. EMpire 4-6084 Ista firma tudi Caracas, Venezuela, in Genova, Italija

ši, saj kažejo fantje za telovadbo veliko veselje. Odlično so bile izvedene točke na orodju. — Zgleda, da se slovenska telovadna vrsta lahko kosa z različnimi kanadskimi.

Janez Varšek, ki je prišel sem iz Clevelanda, je še vedno v izvrstni telovadni formi. Dasi je na drugem orodju precej težko nastopati, je pokazal nekaj lepih gibov in obratov.

Važno je, da imamo precejšnje število mlajših, ki se vadijo na orodju. S tem bo vsaj nekoliko zamašena vrzel, ki jo je naša telovadba prizadela vojna in revolucija.

Videti je bilo, da veletiči dobro gredo, bilo je precej obratov, križnih, iz pod v nad, nekaj izvinkov, točev pod bradljo, premahov, vzmikov in salt. Za prihodnji nastop nameravajo vzeti na spored talno akrobatiko namesto konja, da s tem pospešijo vsestranski razvoj. Lepo sodelovanje je pokazal g. Križman Nace, kot tudi vsa skupina cerkvenega pevskega zbora in orkestra, ki je dala prireditvi vso večjo pestrost, značilno lastnost slovenskih nastopov.

Manjkalo je samo deklet, da bi izvajala nekaj tako priljubljene narodne plese.

Uvodni pozdrav je imel F. Grmek. Jerajev govor je imel pred vsem namen navdušiti fante za delo v okviru telovadne organizacije.

Namen naše telovadne organizacije je povezati vse naše fante in može neglede na to iz katerega predela slovenske zemlje so doma, povezati jih ter ohraniti oziroma napraviti iz njih trdne slovenske katoliške značaje.

Telovadna skupina ima v nedeljo 27. maja svoj občni zbor. F. G.

Mimo smrti v svobodo

(Nadaljevanje)

Med pogovorom je še nekaj drugih prilezlo za menoj. Stražar nas je opazil. To je bilo dovolj, da smo se spet vrnili na svoj prostor. Kot težka mora so nas tlačile besede, ki smo jih bili slišali.

"Kaj je povedal?" so nas vsi radovedno sprejeli.

Pripovedovali smo jim o vsem, kar smo bili zvedeli. Zapravi smo vedno pazili, da bi

se kaj ne pregrešili, ker smo se bali, da bi tudi nas ne odvedli v temne kleti. Ničesar nismo imeli, ne hrane ne postelje ne svobode, pa smo vendarle z vso dušo zahvaljevali Boga, da nas pusti živeti na svežem zraku, kjer lahko vsak čas opazujemo sinjo modrino neba nad seboj.

Naslednji dan se nam je vsem zasedel globoko v srce. Vse, kateri smo se rešili, še danes pretresa groza, ob spominu na dogodek tistega večera. Okoli pete ure popoldne so zapeljali velik vojaški kamijon pred glavni vhod in sicer tako do vrst, da nismo mogli videti, kaj so naložili. Skozi stranska vrata je odšlo dvanajst partizanov, z bajoneti na puškah, z lopatami in krempi na rokah. Izginili so v smeri proti Dravljam. Par minut za njimi je odpeljal tudi kamijon. To nam je bilo nekaj tako navadnega, da se za vse skupaj še zmenili nismo. — Malo pred osmo je isti kamijon spet pridrdral na dvorišče. Zadnja stranica je bila vsa oškropljena s svežo krvjo. Nepremično smo zrlj vanj, kot bi bili izklesani iz kamna. Niti drug drugemu se nismo upali pogledati v oči, da s svojim prestrašenim pogledom svojemu sotrpnu ne bi trpljenja še stopnjevali. Kmalu se je vrnila tudi dvanajstotica partizanov. Ko so stopali mimo nas, in opazili, da smo od strahu čisto iz sebe, so zapeli internacionalo, se nam režali, obenem pa zvenketali z orodjem, da nas je pretresalo do mozga. Peterokraka zvezda jim je zevala sredi čela kot krvi žejna zver. Tedaj sem z vso silo zasovražil to prekleto znamenje 20. stoletja in se mi to sovrašstvo ne bo nikoli ohladilo. Zdelo se mi je tedaj, da ji iz vsakega kraka kaplja sveža domobranska kri, ki je porosila vso Slovenijo od Drave do Jadrana, od bistrice Soče do kalnih valov Kolpe. Ko so nas priganjali k večerji, se za njo nismo zmenili. Še vedno smo zbegano gledali okrvavljeni kamijon. Slutili smo, da se bo tudi naše pot končala na isti način kot onih, katere so pred urami odpeljali. Kje bo to? ... Kdaj nam zamre zadnji zdihljaj in se umiri poslednji utrip srca?

Komunisti so opazili naš preplah, zato so nas še tisti večer odpravili na drug vrt za poslopjem, v severovzhodni vogal

zavodskega vrta. Od tam nismo mogli opazovati, kaj prihaja sem pred "sodnike" in katere vodi jo v najstrašnejšo smrt.

Tudi na tem novem prostoru se nismo mogli pomiriti. V srcu nam je nekaj govorilo, da se bo tudi za nas kmalu za vedno odločilo. Ob tej misli smo si še bolj zaželeli v svobodo. Že takoj prvo uro, ko smo se komaj malo razgledali v prostoru, smo začeli gledati, kje bi se dalo pobegniti. Toda kako?! Na vogalu, tri metre od nas, so noč in dan stražili štirje stražarji z mitraljezom, nočna stražarska mesta so bila na vsakih štirideset do petdeset metrov in da je bilo še varneje so vsak večer poslali med nas dva partizana, ki sta nas nadzorovala in seveda tudi koga preoblekla.

Vse to nas ni preplašilo. Vedeli smo, da pri teh ljudeh ne bomo odnesli cele glave, zato nam je postalo vseeno, če pademo malo prej ali pozneje. Trdno smo se odločili za beg. Najprej nas je bilo samo pet; isti kot v Skofiji Loki. Skupaj smo hodili sem in tja ter se pomerkovali o vsem potrebnem: kdaj bo najprimernejši čas za preskok preko ograje, kdo se bo prvi splazil, na kakšen način, kje se bomo zunaj spet dobili, kdo nas bo vodil proti avstrijski meji in še mnogo drugih stvari smo morali odločiti. To naše pomenkovanje so kmalu opazili nekateri Gorenjci, ki so že komaj čakali, da bi se kdo odločil in jih potegnil seboj. Vedno bolj so se nam bližali in nas debelo gledali, nihče pa ni upal črhiniti besede. Ko se je stemnilo in so okoli taborišča zagorele luči, se je eden le skorajžil in nas vprašal, če nameravamo pobegniti. Tega nedolžnega vprašanja smo se tako prestrašili, da so nam oči kar izstopile. Prepričani smo bili, da smo izdani.

Ker le ni kazalo tako trapasto zijati drug v drugega, je Jaka vendarle odprl usta: "Ali misliš ti?"

"Seveda, če bom le mogel." Še vedno mu nismo zaupali. Nismo se mogli odločiti, ali naj mu razodemo svoj načrt ali ne. Tako dolgo smo oklevali, da je on sam nadaljeval!

"Le nikar se me ne bojte, jaz vas ne izdam. Bojte se pa tistegale, ki hodi tamle ob ograji." S prstom je pokazal na fanta, o katerem smo vsi mislili,

da je domobranec. Začuden smo gledali za označenim moškimi in premišljevali, če mu je kdo že kaj izdal. Janez — tako je bilo ime fantu, ki je hotel z nami pobegniti — je nadaljeval: "Tega ptička jaz prav dobro poznam. Že pred vojno je bil rdeč, zdaj pa se vrača iz nemške internacije. Ne vem, kako je prišel k našemu transportu. V Loki so ga komunisti preoblekli v domobranca in mu dali nalogo, naj med nami vohuni."

Iz teh besed smo spoznali, da fant nima zahrbtnih namenov. Vse smo mu razložili, kaj in kako nameravamo. Veseli smo bili, da je spet eden več.

"Lahko k nam še kdo pristopi?" je skoraj zaprosil novi. "Je mar še kdo?" smo se razveselili in prestrašili obenem, ker smo vedeli, da je za take akcije primernejša majhna kot velika skupina.

"Petnajst nas je vseh," je oni zašepetal.

"Petnajst in nas pet — dvajset. Glej, da kdo kaj ne izda."

"Brez skrbi. Vse dobro poznam; vsi smo bili na postojanki v Mengšu."

"Dobro, naj bo," smo se odločili. V hipu smo se razživel, da v nas ni bilo ne strahu ne slabosti. Vsakega je bilo škoda pustiti v krempljih teh rdečih rabljev.

Fantje so začeli prihajati bliže in bliže, čeprav jih ni nihče pozval. Naš novi znanec nam je sproti označeval, kdo je naš in kdo ni. Ko smo bili vsi zbrani, smo šele jasno spoznali, da z begom čez ograjo ne bo nič, ker je nemogoče, da bi jo vsi neopaženo pobrisali. Treba se je bilo izmisliti kaj novega.

Polegli smo po trdih tleh, da bi naša konferenca ne zbuljala prevelike pozornosti. Glave smo tiščali k tlom kot noj, kadar mu preti nevarnost in ugibali, kako bi bilo najpametneje ukreniti. Po več predlogih smo se zedinili v mnenju, da zvezemo stražarje, čim bodo le za hip zatisnili oči. Potem smo jim nameravali vzeti orožje in oditi. Pripravili smo opasane in se začeli premikati proti stražarjem. Budno smo motrili stražarje, ki pa so bili ta večer živahni in čuječi kot če nikoli. Kmalu so opazili, da z nami ne more biti vse v redu. Sporočili so oficirskemu zboru, da precej pogosto dvigamo glave. Kmalu sta prišla še dva stražarja k nam. Tako so to noč kar štirje lazili med nami in pazili, da smo vsi spali.

K temu so nas pravzaprav prisilili. Kakor hitro je kdo dvignil glavo, ali pa se samo obrnil, je že zažvižgala nad njim krogla. Od desetih zvečer do treh zjutraj smo morali spati pod silo. Kadar je prišel mimo stražar, smo tudi malo zasmrčali, samo da je odšel hitreje naprej.

Ob treh se je položaj spet normaliziral; stražarji so se unesli. Začeli smo motriti oblake, ki so se od časa do časa pripodili po vetru in si želeli, da bi vsaj za minuto zasenčili skoraj polno luno, ki je mirno zrla na nas in se nam tudi v tej bolečini smejala. Toda ni bilo tako temnih oblakov, da bi zatemnili svet in nas ojunčili za naskok na stražarje. Šele proti jutru smo spali. Je bila že božja volja taka, da smo morali ostati v ječi na vrtu.

Zgodaj dopoldne je začelo deževati. Bili smo mokri, da je vse teklo od nas, a nič zato. Bili smo se le tega, če se bomo komunistom toliko zasmilili, da nas bodo spravili pod streho. Tako smo bili razpoloženi po-

dnevi, zvečer pa smo le začeli spraševati, kje bomo spali. Prostor, kjer smo ponavadi ležali, je bil ves preplavljen z umazano vodo, povsod drugod je bilo pa blata, da smo noge komaj vlekli iz njega.

(Dalje prihodnjič)

MALI OGLASI

Pohišstvo naprodaj

Naprodaj je oprema za jedilno sobo, 8 kosov, buffet v dobrem stanju je 72 inčev širok. Pokličite med 5:30 in 9 uro zvečer IV 1-0327 ali se oglasite na 18700 Mohawk Ave. (103)

Stanovanje iščejo

Išče stanovanje 3 ali 4 sob na vzhodni strani okoli St. Clair Ave. Za ponudbe pokličite HE 1-1929 po 6 uri. (103)

Sobe iščejo

Novoporočenca bi rada 2 ali 3 sobe v Collinwoodu. Če ima kdo kaj, naj pokliče PO 1-1876. (103)

Modna trgovina

naprodaj

Dry Goods trgovina, dobro znana, že 35 let na istem prostoru se prodaja radi boleznih v družini. Za nadaljna pojasnila se zglasite na

16725 Waterloo Rd. (103)

Stanovanje išče

Zaposlena vdova bi rada zvela k sebi na stanovanje družino z nekaj otroci; ima hišo z 8 sobami v lepi okolici, poceni, ako bi družinski gospodar kaj popravil pri hiši. Kogar zanima, naj pusti ime in naslov v uradu tega lista. (101)

Hiša naprodaj

Hiša za 1 družino naprodaj, 6 sob in kopalnica, klet pod celo hišo, garaža za 2 avta. Vse v najboljšem stanju. Lastnik prodaja, ker se seli izven mesta. Posestev se nahaja na 17709 Grovewood Ave., kjer lahko vprašate za nadaljna pojasnila. (102)

Hiša naprodaj

Trgovski prostor in 4 stanovaljske sobe na dobrem prostoru. Prodaja lastnik sam. Za nadaljna pojasnila se zglasite na

16725 Waterloo Rd. (103)

Dve hiši naprodaj

Vsaka za 1 družino. Ena ima 6 sob, druga 3 sobe, ena je prazna. Za nadaljna pojasnila vprašajte na 14416 Darwin Ave., ali pokličite MU 1-6880 med 5 in 6 uro zvečer. —(102)

Lepotilni salon naprodaj

Lepotilni salon na 1144 Addison Rd., je naprodaj. Pokličite HE 1-6466 ali ME 1-9088. (104)

Ledenica naprodaj

"Norge" električna ledenica, 7 kubik čevljev, v jako dobrem stanju. Pokličite UT 1-0042. (102)

Ženske dobijo delo

Ženske za snajenje

Delo ponoč v Carnegie Hall Medical Bldg., 10515 Carnegie Ave. Vprašajte v basement za Forelady med osmo uro zjutraj in 8:30 zvečer. (101)

Ženska dobi delo

Za "cafeteria counter" v tovarniški kafeteriji — uniforma in hrana preskrbljena. Mesečna plača. Pokličite Miss Boppel — HE 1-0500. (103)

Moški dobijo delo

TOOLMAKERS

vse šifte
6 dni
plača od ure
Ferro Machine & Foundry,
Inc.
3155 E. 66th St. (105)

MACHINISTS

Lathe hand, must do own set up, Drill press operators, first shift, hourly rate, overtime. See Mr. Hasman.
Federal Foundry Supply Co.
4600 E. 71, south of Harvard (101)

Delo dobi

Tesar ali stavbni mizar dobi delo. Mora biti izučen v gradnji novih hiš.

Demshar Bldg Co.

882 E. 140th St. (102)

OLIVER

potrebuje
TOOLROOM MACHINE
OPERATORS
TOOLMAKERS
SHEET METAL LAYOUT
MEN — Complex
TURRET LATHES
Small & Large
HOBBING MACHINE
Vertical & Horizontal
gear & spline
GRINDERS External
MILLWRIGHTS Class B.
CAMOGRAPH or OXY-
GRAPH MACHINE
OPERATORS

Visoka plača od ure in druge ugodnosti
Mora biti pripravljeno delati vsak šift

Dokaz o državljanstvu potreben
Employment urad odpr vsak dan od 8 A.M. do 4:30 P.M.; ob torkih in četrkih tudi od 6:30 do 9 zvečer; ob sobotah od 9 A.M. do pol dne.

THE OLIVER CORP.

19300 Euclid Ave.

KE 1-0300

Tuesdays and Thursdays KE 1-0301 (102)

CADILLAC

MOTOR CAR
DIVISION

General Motors Corp.

Cleveland Tank Plant

6200 Riverside Drive
Cleveland 11, Ohio

TOOL SHARPENERS

TOOL SHARPENERS
TRAINEES

6 dni v tednu

Plača od ure

Employment Office odprt od ponedeljka do sobote od 8. zj. do 4. pop.

Dokaz o državljanstvu potreben (106)

ASSEMBLERS

heavy medium bench

izučeni — dnevni šift;

Plača od ure in za nadurno delo.

The Osborn Mfg. Co.

5401 Hamilton Ave. (106)

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znanke.

ŽIPOVCI. — Britanski vojak je ustavil jeep, da bi prebral napis na kašipotu v Koreji. Glasi se tako-lt "Je-li Vaša vožnja res potrebna?" Verjetno se to nanaša na nepotrebne vožnje, ki jih vojaki delajo z uradnimi vozili.

Charles Dickens:

Velika pričakovanja

Kmalu sem zaspal ob Wemickovem ognju. Oba s Starčkom sva uživala družbo tako, da sva skoraj ves dan zdaj eden zdaj drugi dremala ob ognjišču. Za kosilo sva imela svinjino in doma pridelano zelenjavo. Kimal sem Starčku z najboljšim namenom, kadar nisem kimal od zaspanosti. Ko se je povsem zmrščilo, sem se poslovil od Starčka. Zakuril je za večerjo. Iz števila skodelic in iz njegovih pogledov na oboje vratc v steni pa sem sklepal, da pričakujejo tudi Miss Skiffins.

46. poglavje

Ura je udarila osem, predem sem dospel v ozračje, ki je prijetno dišalo po žganju in oblancih, kajti tod so delali čolne, jambore, vesla in lesene hiše. Vsa vodna stran zgornjega in spodnjega Poola niže od Mostu mi je bila neznana pokrajina. Ko sem taval ob reki, sem se prepričal, da hiša ni na kraju, kjer sem si jo mislil, in da jo bo najti vse prej ko igrača. Kraju se je reklo Mill Pond Bank, Chink's Basin, do Chink's Basina pa me je vodil samo od Green Copper Ropewalk.

Ne bom vam pravil, v koliko ladjedelnic z ladjami v popravilu sem se zgubljal, v koliko starih ladijskih trupov, ki so jih razdevali, v koliko blatnih mlakuž in drugih gnusnih reči, ki so jih nanesele plime, na koliko dvorišč ladjedelcev in ladjelomcev, na koliko starih poslopij sem naletel, ki so slepo grizla v zemljo, dasi so bila že leta in leta iz rabe, na koliko gor nagrađenih sodov in lesa, in koliko vrvarn je krila Old Green Copper. Ko sem že večkrat prišel preblizu ali pa predaleč, sem nepričakovano zavil okoli vogla in stal na Mill Pond Bank. Kraj je bil prijazen in svež, če pomislimo, v kakšni okolici se je nahajal, kajti veter od reke se je tod vsaj mogel obrniti; še celo nekaj dreves sem videl, ostank starega mlina na veter in vrvarno Old Green Copper — v mesečini si videl, kako dolga je — vrsta lesenih kolov, zabutih v tla, podobna prastarim grabljam, ki so že tako stare, da so izgubile že večino zob.

Na Mill Pond Bank je bilo malo hiš. Izbral sem si eno z lesenim pročeljem in tremi nadstropji oken, pogledal na pločico na vratih in tam bral MRS. WHIMPLE. Ker sem prav to osebo iskal, sem potrkal in prišla mi je odpirat starejša ženska, prijazna in dobro ohranjena. Pa že jo je odrinil Herbert, me molče peljal v sprejemnico in zapri vrata. Čudno mi je bilo pri srcu, da se je njegov tako znani obraz počutil kakor doma v tej nedomači sobi in tej okolici. Gledal sem ga kot nekaj novega, podobno, kakor sem gledal kredenco v kotu s steklenim in porcelnom, školjke na zidku pri ognjišču in barva-

ste risbe na steni, ki so predstavljale smrt kapitana Cooka, ladjo lanšo in Njegovo Veličanstvo kralja Henrika Tretjega z lasuljo, usnjatimi kratkimi hlačami in visokimi škornji na terasi v Windsoru.

"Vse je v redu, Handel," je dejal Herbert. "On čisto zadovoljen, dasi bi tebe zelo rad videl. Moj ljubi dekleč je pri svojem očetu. Če hočeš toliko počakati, da pride dol, ti jo bom predstavil, potem pa bova šla k Provisu — Tole počenja njen oče."

Nad nama sem namreč zaslišal hrupno renčanje in sem najbrže na obrazu pokazal začudenje.

"Bojim se, da je hudoben star razbojnik," je rekel Herbert in se nasmehnil, "a jaz ga še nisem videl. Ti nos nič ne pove o rumu? Koplje se v njem."

"V rumu?"
"Da. In lahko si predstavljaš, koliko mu pomaga pri njegovi putiki. Tudi trdovratno hrani vse zaloge gori v svoji sobi in jih daje za vsak dan sproti. Hranj jih na policah nad svojo glavo in vsako sproti steha. Njegova soba bo podobna špeceriji."

Tedaj se je renčanje spremenilo v zateglo rjovenje in utihnilo.

"Kaj pa tudi moreš pričakovati, če se možek na vsak način hoče končati?" je razlagal Herbert. Putiko ima v desni roki — in po vsem telesu — pa se napaja z najmočnejšim rumom. Seveda se mu bolezen mora vedno slabšati."

Najbrže pa je bila že zelo slaba, kajti spet je divje zarjul.

"Mrs. Whimple je vsa srečna, da je zgoraj dobila najemnika," je dejal Herbert, "kajti razume se, da ljudje na splošno ne prenašajo radi takega hrupa. Čuden kraj, Handel, ne res?"

Zares je bil čuden kraj, stanovanje pa je bilo zelo urejeno in snažno.

"Mrs. Whimple je izvrstna gosposinja," je rekel Herbert, ko sem se jaz čudil snagi, "in jaz res ne vem, kaj bi počela moja Klara brez njene materinske pomoči. Klara namreč nima matere, Handel, in tudi nobenega sorodnika na vsem božjem svetu razen starega Godrnjavsa."

"Pa menda mu vsaj ni tako ime, Herbert, ali kaj?"

"Ne, ne, seveda ne," se je popravil Herbert, "to je samo ime zanj. Pravo ime je Mr. Barley. Toda kolikšen dar božji je za sina mojega očeta in matere, da more ljubiti dekle brez sorodnikov in da mu nikoli ni treba nadlegovati njo ali koga drugega zaradi njene žlahte!"

Herbert mi je že prej enkrat povedal, zdaj pa me spet spomnil, da je prvič spoznal Miss Klara Barley, ko se je še vzgajala v nekem zavodu v Hamersmithu. Ko so jo poklicali domov, da bi stregla svojemu očetu, sta si Klara in Herbert zaupala, da se imata rada. To sta povedala tudi Mrs. Whimple, ki je potem to ljubezen negovala in nadzirala z veliko prijaznostjo in modrostjo. Vsem se jim je zdelo samo po sebi umljivo, da tako nežne zadeve ne morejo zaupati staremu Barleyu, ker je bil povsem nezmožen, da bi se razumel na kaj bolj duhovnega ko putika, rum in zaloge.

Tako sva se potihem pogovarjala, renčanje starega Barleya pa je prihajalo skozi strop. Tedaj so se vrata odprla in s kosarom v roki je vstopilo zelo čedno, vitko, črnooko dekle kakih

dvajstetih let. Herbert ji je nežno odvzel košaro, zardel in jo predstavil kot Klara. Res je bila zelo ljubko dekle in bi jo lahko imel za ujeto vilo, ki jo je bil divji volkodlak, stari Barley prisilil, da mi služi.

"Semkaj pogledj," je dejal Herbert in mi pokazal košaro ter se sočutno in nežno nasmehnil, ko smo nekaj časa govorili. "Tu je večerja uboge Klare, ki ji jo oče vsak večer oddele posebej. Tu je njen delež kruha, njen kosček sira in njen rum — tega izpijem jaz. Tu pa je zajtrk Mr. Barleya za jutri, ki naj se pripravi. Dva kosa koštruna, trije krompirji, nekaj preklanega graha, malo moke, dve unci surovega masla, ščepec soli in ves ta črni poper. Vse sku-

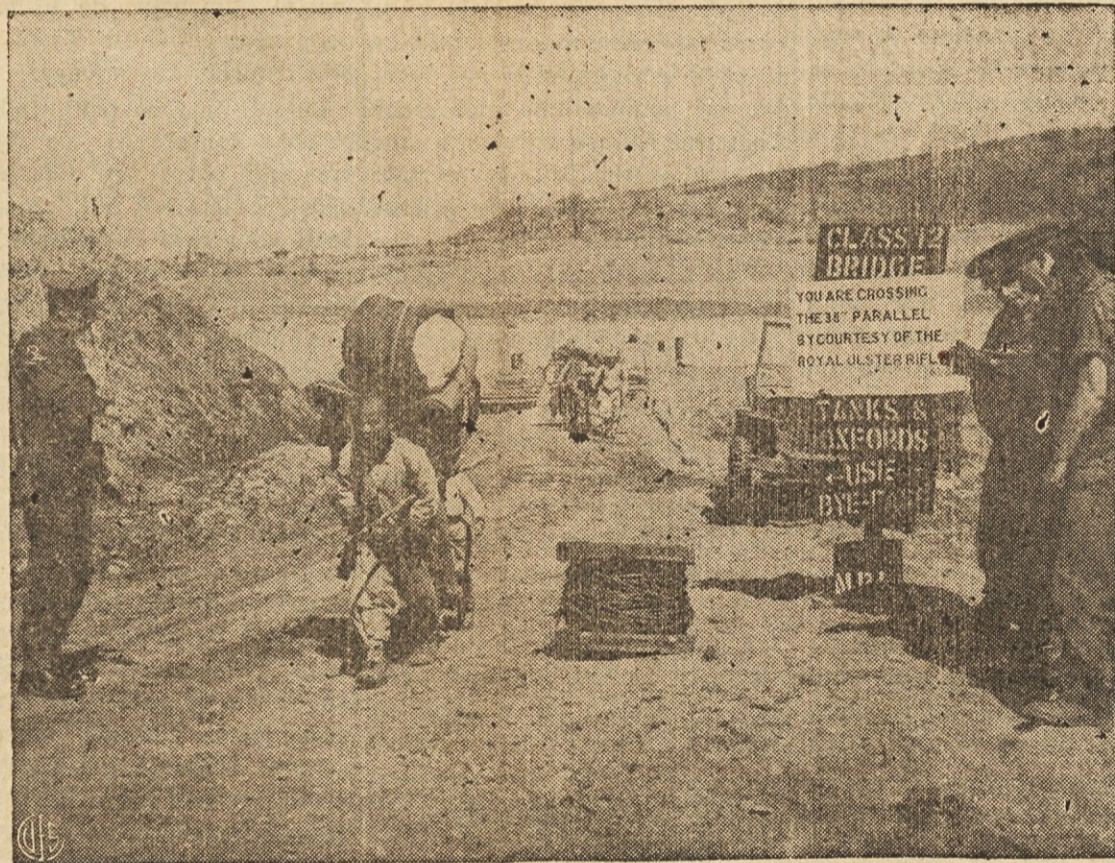
paj se mora dušiti in jesti vroče — kakor zanalašč za putiko, bi dejal!"

Bilo je nekaj tako naravnega in prikupnega v Klarinem vdanem vedenju, ko je gledala začeloge in jih je Herbert razkazoval — in nekaj tako zaupljivega, ljubečega in nedolžnega v njenem odgovoru na Herbertovo objemajočo roko — in v nji sami nekaj tako milega, kar je potrebovalo zaščite na Mill Pond Bank pri Chink's Basin in na Old Green Copper Ropewalk in pri starem Barleyu, renččem tam zgoraj — da ne bi maral razdirati zaroko med njo in Herbertom za vse denarje v čekovni knjižici, ki je doslej niti odprl nisem.

Z radostjo in občudovanjem

Neverjetno? — Včasih smo dejali: "Gledata se kot pes in mačka." S tem smo hoteli povedati, da sta si vedno v laseh. Tale pes in mačka sta pa velika prijatelja in neločljiva tovariša v igri. Sprijateljila sta se, ko je neznan napadalec obstrelil psa na domu njegovega gospodarja Mr. Zimmerlija v Salt Lake City.

NI SE POČITKA... — Ni konca na begu, ker ni nikakega mesta, kjer bi se mogli ustaviti. Kadar začnejo grmeti veliki topovi in divjajo boji, tedaj begunci mirno obstanejo. Ko pa boji za trenotek utihnejo in se pozicije ustalijo, gredo begunci zopet naprej in nadaljujejo kakor stroji svojo pot kamorkoli, da se ustavijo kjerkoli. Zgoraj vidimo britansko vojaško policijo pri kontroli korejskih beguncev, ki vlečejo svoje stvari na hrbtu ali na vozovih z volj preko 38. vzporednika proti jugu.

Roman o ljudeh, ki jih žeja po svobodi

Zgodba o globoki ljubezni dveh mladih ljudi, njenem gorečem idealizmu in samožrtvovanju za svobodo

"Ljudska pravica" in "Ljudska demokracija" razgaljeni v ostri luči satire.

Roman, ki ga čitajo povsod, kjer žive Slovenci v svobodi: v Severni in Južni Ameriki, v Avstraliji, Angliji, Franciji, Italiji, na Tržaškem, Goriškem in Koroškem, v Egiptu in celo v Siamu.

TE KNJIGE NE BI SMELO MANJKATI V NOBENI SLOVENSKI NEKOMUNISTIČNI HIŠI!

Trdo vezan, 274 strani, z lepo naslovno sliko. Cena \$3.00. Denar pošljite z naročilom.

Naroča se pri:

AMERIŠKA DOMOVINA ali TRIGLAV PUBLISHING
6117 St. Clair Ave. 1107 E. 74 St.
Cleveland 3, O. Cleveland 3, O.

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike
Šopke in cvetlice lahko
brzjavimo na vse kraje
Andy, Albin in Fred Thomas
(Tome), lastniki
15800 Waterloo Rd. - IV 1-3200

Mi pripravimo
ZDRAVILA
za Evropo
MANDEL DRUG
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio

ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnina vseh vrst za
vaše domove, automobile
in pobištvo.

IVANHOE 1-4221
18115 NEFF ROAD

Make This Your Buy Word
For VITAMINS

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

One-A-Day (brand) Multiple Vita-
min Capsules are—

1-POTENT—each capsule contains the
daily body needs of the five vitamins
whose requirements have been closely
linked as essential to human nutrition.

2-CONVENIENT—take just one capsule
today and you can forget about
vitamin supplements until tomorrow.

3-ECONOMICAL—a single capsule each
day is all you take and all you pay
for.

4-GUARANTEED—take one One-A-Day
(brand) Multiple Vitamin Capsule each
day for sixty days. Your money back
if you are not satisfied.

PARKE LABORATORIES, INC.
Chicago, Indiana

Klara je rekla Herbertu: "Oče me klče, dragec!" in stekla je ven.

"Brezvestni stari morski volk!!" je dejal Herbert. "Kaj bi dejal ti, Handel: česa se mu

hoče?"
"Ne vem. Morda hoče pijače, ne?"

(Dalje prihodnjič.)

Kupujte Victory bonde!

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOJUJE DENAR

članom KSKJ po 4% obresti

nečlanom po 5% obresti

na zemljišča in posestva

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na
glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

ŽENINI IN NEVESTE!

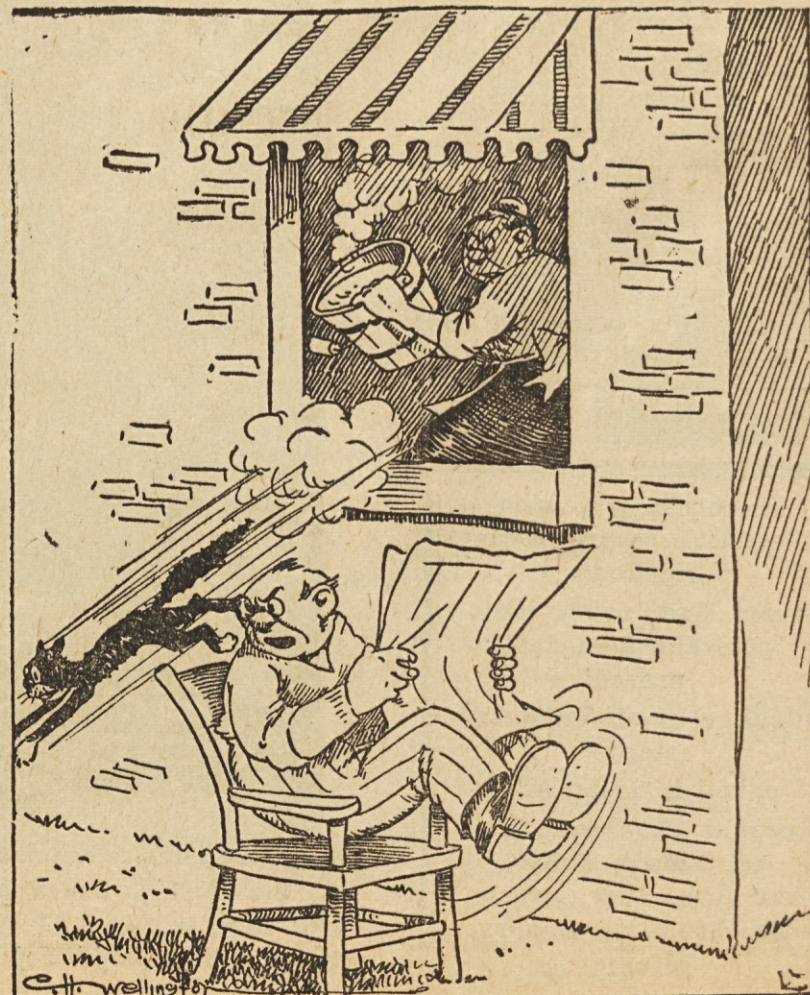
Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

HEnderson 1-0628

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

For Your Vacation Welcome to Christiana Lodge

SLOVENIAN RESORT
The Hotel has 30 rooms with
connecting show-ers. There are
17 cottages, each with private
shower. Central dining room,
with American Slovenian cook-
ing. All sports, private beach,
boating and fishing. Cater to
overnight guests. 260 miles from
Cleveland. Located on U.S. 112.
Write for folder.

CHRISTIANA LODGE
DOMINIK KRASOVEC, Prop.
P. O. Edwardsburg,
Michigan
Phone 26 F 14